

Sygn. akt I C 942/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 kwietnia 2017 r.

Sąd Rejonowy w Gdyni I Wydział Cywilny:
Przewodniczący: SSR Tadeusz Kotuk
Protokolant: st. sekr. sąd. Anna Szymańska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 12 kwietnia 2017 r. w G. sprawy z powództwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w M. przeciwko B. H.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego B. H. na rzecz powoda (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w M. kwotę 41.253,78 zł (czterdzieści jeden tysięcy dwieście pięćdziesiąt trzy złote siedemdziesiąt osiem groszy) oraz odsetki ustawowe za opóźnienie:

a. od kwoty 36.970,78 zł za okres od dnia 23 stycznia 2014 r. do dnia zapłaty;

b. od kwoty 4.283 zł za okres od dnia 28 kwietnia 2016 r. do dnia zapłaty;

II. ustala, że odpowiedzialność pozwanego B. H. w zakresie sum zasądzonych w punkcie I. niniejszego wyroku jest solidarna z odpowiedzialnością A. K. (1) wynikającą w treści prawomocnego nakazu zapłaty wydanego przez Sąd Rejonowy w Tychach w dniu 27 marca 2014 r. (sygn. VI GNc 484/14/5);

III. zasądza od pozwanego B. H. na rzecz powoda (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w M. kwotę 6.880 zł (sześć tysięcy osiemset osiemdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu;

IV. nakazuje ściągnąć od pozwanego B. H. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Gdyni kwotę 350 zł (trzysta pięćdziesiąt złotych) tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych.

Sygn. akt I C 942/16

UZASADNIENIE

Stan faktyczny

(...) sp. z o.o. w M. przez szereg lat dostarczała towar do sklepu sportowego prowadzonego przez A. K. (1) w P. przy ul. (...). Faktycznie decyzje handlowe w tym sklepie podejmował osobiście B. H.. Kontakty handlowe tego sklepu z w/w spółką utrzymywał wyłącznie B. H.. Początkowo współpraca układała się dobrze, spółka otrzymywała w terminie płatności za dostarczony towar. B. H. był pracownikiem w/w sklepu od 2002 r. do 2014 r.

Dowód: zeznania świadka M. K., k. 182

zeznania świadka J. W., k. 183

umowa o pracę, k. 54

W oparciu o ramową umowę sprzedaży zawartą w dniu 20 czerwca 2011 r. pomiędzy (...) sp. z o.o. w M. a A. K. (1) spółka sprzedała i dostarczyła jej w latach 2012-2013 towar na łączną sumę 37.109,39 zł, jednak nie otrzymała zapłaty do kwoty długu 36970,78 zł.

Dowód: faktury, k. 17-28

umowa sprzedaży, k. 13-16

Spółka otrzymywała od B. H. zapewnienie, że zapłata zostanie uregulowana. Z uwagi na dotychczasową owocną współpracę spółka początkowo zdecydowała się cierpliwie czekać.

Dowód: zeznania T. P., k. 183

Następnie prezes zarządu (...) sp. z o.o. w M. (T. P.) upoważnił M. K. (2) do zawarcia w imieniu spółki porozumienia płatniczego z B. H.. M. K. (2) udał się do w/w sklepu, zastał tam w dniu 26 lipca 2013 r. B. H., przedstawił problem braku płatności. B. H. nie kwestionował swojej odpowiedzialności za zapłatę. M. K. (2) sporządził dokument, w którym B. H. osobiście zobowiązuje się do zapłaty 45.756,13 zł tytułem dostaw do (...) sp. z o.o. w M. oraz 65.616,22 zł tytułem dostaw od (...) sp. z o.o. w M.. Następnie B. H. osobiście podpisał ten dokument.

Dowód: zeznania M. K., k. 182

porozumienie (oryginał), k. 73

opinia grafologiczna, k. 133-142

W dniu 27 marca 2014 r. Sąd Rejonowy w Tychach wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, w którym zasądził od A. K. (1) na rzecz (...) sp. z o.o. w M. kwotę 41.390,39 zł wraz z odsetkami i kosztami. Nakaz uprawomocnił się, nadano mu klauzulę wykonalności. Jak dotąd egzekucja przeciwko A. K. nie jest skuteczna.

Dowód: nakaz, k. 5

Ocena dowodów

Sąd dał wiarę zeznaniom świadków M. K., J. W. oraz prezesa zarządu pozwanego. Sąd one spójne, logiczne. Wersja wynikająca z tych zeznań (w szczególności opisane okoliczności podpisania „porozumienia” z dnia 26 lipca 2013 r.) znalazły potwierdzenie z opinii biegłego grafologa.

Opinię biegłego grafologa Sąd uznał za jasną, wewnętrznym niesprzeczną, metodologicznie poprawną. Biegły miał możliwość porównania podpisu dowodowego m.in. z bezwplywowym materiałem porównawczym zgromadzonym przez Sąd, co wydatnie podwyższa wartość dowodową tej opinii. Zarzuty pełnomocnika pozwanego do opinii zostały przez biegłego wyjaśnione w sposób przekonujący. Nie ma więc podstaw do dalszego uzupełniania opinii pisemnej lub dopuszczania dowodu z opinii innego biegłego.

Pozwany nie stawił się na przesłuchania w charakterze strony na rozprawie w dniu 15 lutego 2017 r., stąd dowód z jego przesłuchania został pominięty.

Kwalifikacja prawna

Należy podkreślić, że o uznaniu przez Sąd, że pozwany jest osobiście odpowiedzialny z tytułu roszczeń zgłoszonych w pozwie nie decyduje wyłącznie treść podpisanego przez niego „porozumienia” z dnia 26 lipca 2013 r. Do takiej konkluzji doprowadziło Sąd połączenie treści tego dokumentu z faktem, że pozwany – co wynika z zeznań M. K. – wiedział, że przyczyną jego podpisania jest wzmocnienie pozycji wierzyciela. Z rozmowy z M. K. wynikało, że pozwany był pytany, czy kwestionuje swoją osobistą odpowiedzialność za zapłatę za towar dostarczony do sklepu formalnie prowadzonego przez A. K. (1). Podpisanie w/w porozumienia w tej konkretnej sytuacji należy logicznie zinterpretować ze strony pozwanego jako wyraźne potwierdzenie takiej osobistej odpowiedzialności. W przeciwnym razie pozwany po prostu takiego dokumentu bądź nie podpisałby, bądź doprowadził do zmiany jego treści (np. poprzez wskazanie, że podpisuje go nie we własnym imieniu, lecz w imieniu swojego pracodawcy).

Reasumując, połączenie treści pisemnego oświadczenia woli pozwanego wraz z okolicznościami, w których zostało spisane, nie pozostawia w danej sytuacji wątpliwości, że stanowiło ono stanowcze oświadczenie woli (art. 60 k.c.) w przedmiocie przyjęcia osobistej solidarnej odpowiedzialności za długi swojego pracodawcy.

Doszło więc do tzw. umownego kumulatywnego przystąpienia do długu, które jest dopuszczalne w świetle zasady swobody umów (art. 353¹ k.c.). Od tego momentu pozwany stał się wraz z A. K. solidarnie odpowiedzialny za zapłatę za towar dostarczony do jej sklepu. Z niebudzącego wątpliwości zachowania wierzyciela ((...) sp. z o.o. w M.) wynika, że zaakceptował on przyjęcie przystąpienia do długu pozwanego i również przez wszczęciem niniejszego procesu wzywał go do zapłaty (bezsukutecznie).

Sama wysokość zadłużenia, w tym prawidłowość naliczenia odsetek od poszczególnych dostaw (nota odsetkowa, k. 29) nie była przez stronę pozwaną kwestionowana.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w **punkcie I.** sentencji na mocy art. 353¹ k.c. w zw. z art. 481 § 1 i § 2 k.c. w zw. z art. 482 § 1 k.c.

W **punkcie II.** sentencji ustalono, że odpowiedzialność pozwanego za dług zasądzony w punkcie I. jest solidarna z odpowiedzialnością A. K. (1) – na mocy art. 366 § 1 k.c. w zw. z art. 369 k.c.

Koszty

W **punkcie III.** sentencji zasądzono od pozwanego na rzecz wygrywającego proces powoda kwotę 6.880 zł na mocy art. 98 § 1 k.p.c., na którą składa się: opłata sądowa od pozwu (2063 zł), opłata za czynności radcy prawnego w stawce minimalnej (4.800 zł, § 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych, w brzmieniu pierwotnym), opłata skarbową od pełnomocnictwa (17 zł).

W **punkcie IV.** sentencji nakazano ściągnąć od przegrywającego proces pozwanego na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Gdyni kwotę 350 zł tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych – na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. w zw. z art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.